

Z OBSAHU

Davis Cup	(6–8)
US Open	(10–13)
Nikola Bartůňková	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha Fiftýn	(I–XXVIII)
Můj příběh: Jiří Lehečka	(18–20)
Stalo se před 30 lety: Marcelo Rios	(21)
Laver Cup	(22–23)
Zajímavosti ze světa	(25–27)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Naomi Ósakaovou	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 10. 2025

**Na titulu: CARLOS ALCARAZ,
vítěz letošního grandslamu US Open**

Snímek: ATP.COM

36. ročník, říjen 2025

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor
Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Triangl a.s.**, Beranových 65, 199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: predplatne@mailfinish.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Nedávno jsem si přečetl, že Australanka Margaret Courtová-Smithová vyhrála v roce 1970 jedenadvacet titulů ve dvouhře, Argentinec Guillermo Vilas jich získal šestnáct. I když jsou současné velké hvězdy určitě dominantní, na tuhle bilanci musí vzhlížet s velkým respektem. V jakých kulisách se tehdy Courtová a Vilas pohybovali, jak vypadal jejich tehdejší svět? Co nabízel? V roce 1970 byl Boeing 747 Jumbo nasazen do provozu na transatlantických linkách, rok předtím kráčel americký kosmonaut Neil Armstrong jako první člověk po povrchu Měsíce, v roce 1973 zavádí televize BBC teletext. Lidé se začali bát o přírodu kolem sebe, strašila je ozónová díra a byl poprvé vyhlášen Den země. V Monze se zabil už jistý vítěz F1 Rakušan Jochen Rindt a poprvé byl udělen titul mistra světa in memoriam. V New Yorku se v roce 1970 konal první maraton žen. Na světové výstavě EXPO 70 měl obrovský úspěch dvouvrstvý dvaadvacet metrů dlouhý tavený reliéf Řeka života českých sklářů Libenského a Brychtové. Čtvrtého března 1966 pronesl John Lennon při jednom interview poznámku o tom, že Beatles jsou populárnější než Ježíš Kristus a o čtyři roky později Paul McCartney podává k Nejvyššímu soudu 31. prosince 1970 žádost o oficiální ukončení partnerství Beatles. Začíná internet, ale hodně potichu. Stála za ním americká armáda a věta „Are you receiving this?“ byla první, která byla v srpnu 1969 poslána z University of California v Los Angeles po síti složené jen ze čtyř uzlů. V tom roce taky skončil dvouletý pokus norského etnologa Thora Heyerdahla, který se plavil přes Atlantský oceán na voru Ra II, postaveném z rákosy. Proč? Aby dokázal, že takovou plavbu bylo možné ve starověku uskutečnit. Svět už v roce 1970 ale také spěchal, srdcím pomáhaly první kardiostimulátory, ale rozhodně nebyl hektický jako dnes. Ano, takový byl svět v roce 1970 a mladším to rozhodně musí připadat jako exkurze do hodně hluboké historie... A co ti starší? Nemají pocit, že vyšli z muzea či znučeně vypnuli film pro pamětníky? Nechci snižovat tenisovou genialitu Australanky Courtové či Argentinec Vilase, ale i tenisový svět žil v roce 1970 v jiné konkurenci a turnajové tituly visely rozhodně níž než ty současné.

Navíc, dnes sociální sítě dělají každodenní hodnotovou inventuru až myšlenkové polovině zeměkoule, nechtějí přijít o duši lidstva, určitě se budeme muset bát, že všude v zákulisí číhá umělá inteligence.

Budeme mít sílu se bránit? V jiné době má vítězství i jinou cenu. Za každým šampionem stojí nepřehlédnutelné sponzorské zájmy, roztáčí se průmysl firemních značek a případných smluv, rodí se nové hvězdy, které se třeba začas mohou dostat i do sportovních čítanek. Nechci už ani říkat, že každá nová výhra přivede na tenisové dvorce další nadšence a ti, kteří se pro ně budou v budoucnu obětovat, mají opět nový důvod sami sobě tvrdit, že tenis je nejkrásnějším sportem na světě, že se vyplatí obětovat mu všechnen volný čas. Dál platí, kdo neotevře dveře do světa a neobhájí své umění za hranicemi, nemá šanci. Hvězdy, které svítí jen u nás, brzy zhasnou.

Svět je v jedenadvacátém století složitější, hůře se v něm orientujeme a přiznejme si, ne všichni chtějí sportu obětovat celou svou osobnost. Stále však máme zapálené rodiče, kteří vedou své děti

ke sportu a přinášejí velké oběti, máme obětavé trenéry a několik výborných klubů, které dávají záruky, že se snad o budoucnost českého tenisu nemusíme bát. I když – po morové finanční ráně – to má hodně složité.

Co je však pro český tenis pořád stejně znepokojivé? O kvalitě tenisových talentů mnohdy hodně rozhodují nekritičtí rodiče a jejich bankovní konta. Oni platí, oni mají své pravdy. Se zvětšujícím se zájmem o baby a minitenis se navíc období, kdy si to rodiče nezvratně myslí, hodně prodlužuje a trenéři mají se svým farizejským podbízením na lživé prognózy mnohem více času. S každým dalším odehraným turnajem – v roli diváka – jsou rodiče přesvědčeni, že stále více a přesněji zvládají tenisovou metodiku, z počátečních pasivních a někdy podbízivých názorů se mění v dokonalé radily a pro každou porážku si najdou odpovídající a bezbolestnou odpověď. Je jasné, že kluby se snaží najít co nejschůdnější řeč s rodiči, ale obě strany od začátku vědí, že může přijít konec. Ty chvíle jsou pak bolestné, hledání důvodů hodně smutné, největšími poraženými jsou nakonec usazené děti. Proč jsem připomenul slavné kariéry Australanky Courtové a Argentinec Vilase? I jejich čas byl složitý, dějiny kráčely stejně jako dnes po klikatých cestách. Co však rozhodovalo tehdy a dnes? Práce, nekonečné oběti a síla po prohře vždycky vstát. Každé nové ráno dává naději, věřte tomu.

P. S. 1

Doba se mění, její zákulisí je tajemnější, o to více nás mohou strašit sociální sítě. Nabízejí falešný svět. Kdy na ně vstoupit? Ani brzy, ani pozdě? Když už ten krok uděláme, tak opatrně, až bázlivě, jen otevřít dveře na škvírku. Nikdy ale hned nemluvíme o velkých snech a hlavně – nelžeme sami sobě. Jsou nutné, tenisové zákulisí se přes ně domlouvá. Svět chce o těch dobrých vědět, nic jiného tenistům nezbyvá – než se rozumně vzdát svého soukromí. Určitě mohou pomoci, ale pozor, opatrně, jen tak někoho nepouštět do svého nitra. Proč? Některé slabší mohou také nasměrovat do tenisového krematoria.

P. S. 2

Za pár měsíců to bude deset let, co ve věku 86 let zemřel slavný americký tenisový novinář Bud Collins. Šokovaly mě jeho kalhoty s ohromnými jahodovými vzory, podle některých to bylo výstřední oblečení, ale především jeho profesní dokonalost ho zcela přesvědčivě odlišovala od ostatních. Byl nejlepším tenisovým novinářem historie. V roce 1994 se stal členem Siné slávy a když byl v roce 2014 už po jedenašedesáté (!) na US Open, bylo tiskové středisko navždy pojmenováno po něm – Bud Collins, US Open Media Center. A hned vedle vchodu byla odhalena deska s nápisem Bud Collins – novinář, komentátor, historik, učitel a přítel. Připomínám to poslední slovo, nezávidíte mu?

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r.o.,
e-mail: predplatne@mailfinish.cz